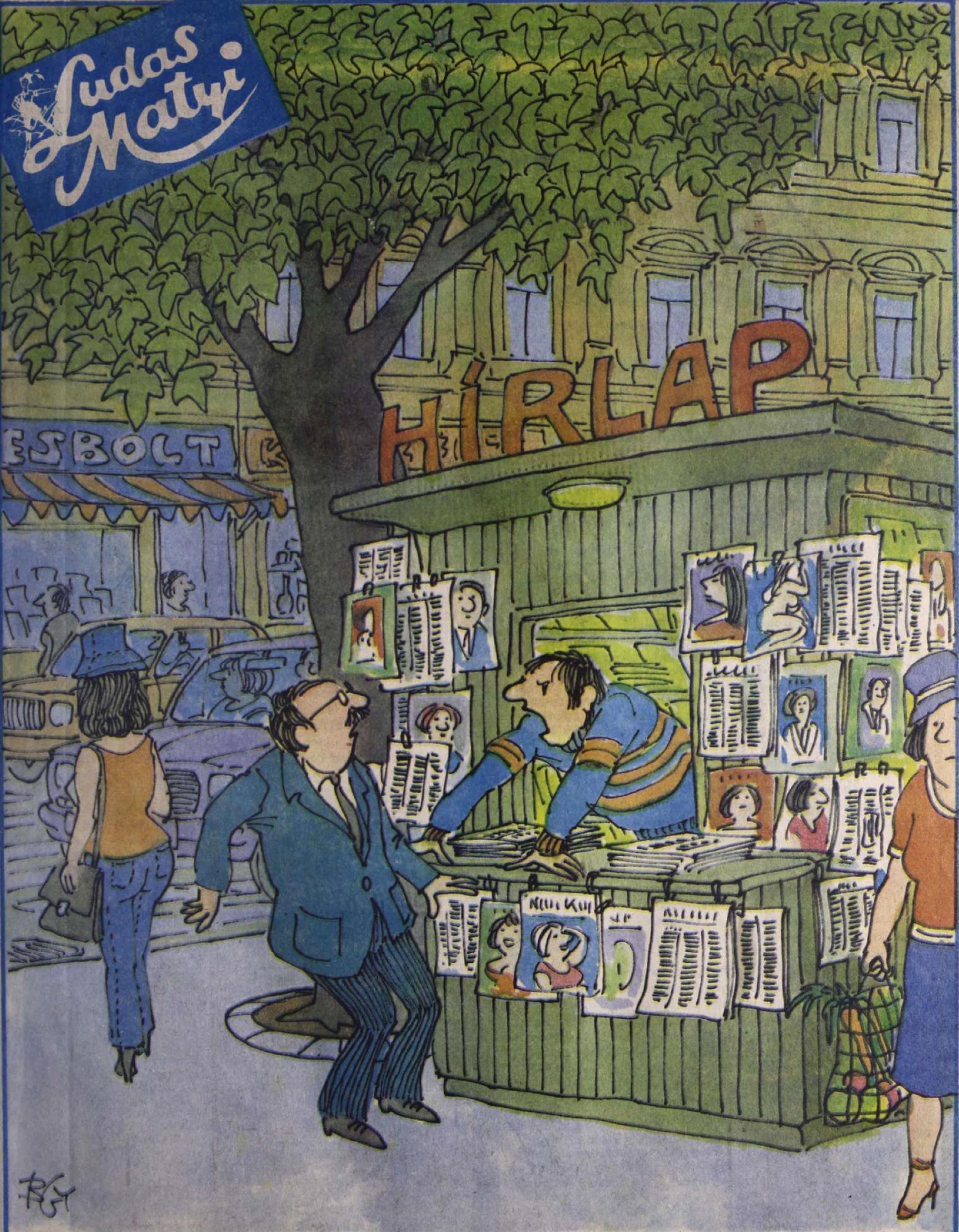
43. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM · Ára: 3,80 Ft · 1987. MÁJUS 13.

Ludas Matyi

GLASZNOSZTY

– Honnan tudjam, hogy mi újság?!

MÁS LAPRA TARTOZIK – REVUNK A 8–9. OLDALON

– Nem érünk mi rá, kérem, ilyen csip-csup ügyekkel foglalkozni! Majd tessék visszahozni, ha összetörte a hátulját is!

Kókusz-pókusz

Thaiföldön évente 1,2 millió kókuszdiót szüretelnek, s ezzel a hatodik helyen állnak a világranglistán. Irigylésre méltó. Irigylem is őket. Csakhogy, fájdalom, a mi éghajlatunkon ez a gyümölcs nem terem meg. S én, úgy is, mint egykori gyapotszedő úttörő, attól, hogy akárkit kritika nélkül csak majmoljunk, óva inteném magunkat.

Miről van szó? Olvasom: egy vállalkozó szellemű thaiföldi vállalatnál nemrég fölfedezték, hogy bizonyos majomfajták rendkívül eredményesen taníthatók be a kókuszdió szedésére. Mostanáig egy 800 fős különítmény kapott átképzést és serénykedik ennek megfelelően a cég ültetvényein. A stréberebbje állítólag 1000, azaz egyezer kókuszdiót is leszed naponta, s ez még egy ilyen nagy tempóban fejlődő országban is igen szép teljesítménynek számít. Ha ezt a produkciót meg kellene fizetni – így a híradás –, az élmunkás majmok, már ami a keresetüket illeti, bizony lepipálnák a bangkoki kormánytisztviselőket, sőt az egyetemi professzoroknál is alig keresnének kevesebbet. A thai profoknál, természetesen.

Milyen kár, hogy a magyar olvasó egy ilyen hírrel csak vajmi keveset kezdhet. Nincs ugyanis összehasonlítási alapja, hisz' amint már említettem, a kókuszdió-ültetvények ez idő szerint nem honosak nagy tömegben minálunk. Így aztán hiába kedvez az éghajlat az egyetemi professzoroknak, s hiába ismerjük az ő fizetésüket, a thaiföldi ültetvényeken folyósított munkabérekkel, ebben az összefüggésben, azokat aligha tudjuk összevetni.

A dolog egyébként is sokkal bonyolultabb, mint amilyennek első látásra tetszik. Fent említett erdei illetőségű kókuszkiszerelők betanítása ugyanis mindössze 40 dollárba kerül, s ezt egy jobb élmajom négynapi szorgos munkával megszolgálja. Namármost. Tán fölösleges is bizonygatnom, hogy mi itthon mekkora összegeket (államit, apait, anyait) invesztálunk be egy-egy fiatalba, amíg az eljut, nem ám a professzori szintre, de a legsimább mezei diplomáig. Eljátszhatnánk a számokkal, hogy mindezt hány nap, hány hét, hány esztendő alatt szolgálnák meg, ha netán fizetést nem kapnának.

Még szerencse, hogy ez a megoldás nálunk szóba sem kerül...

Münz András

Gombház sej...

Az álmoskönyv szerint nem jelent jót, ha leszakad egy bérház erkélye, és ráadásként egy emelet is. Fájdalom, eme épületes látványt nem álmodták egy pesti ház lakói, inkább azt lehetne mondani, hogy erre a jelenségre ébredtek fel. Mellesleg a dülöngélő bérházat nem érte külső behatás, önszántából szabadult meg felesleges cifraságaitól az épület. Az ingatlankezelőket – olvasom – úgy érte az esemény, mint derült égből a villámcsapás.

Ez sajnálatos. Van az ingatlankezelőknek elég gondjuk, most még a stresszel is bajlódniuk kell. Indokoltnak tartom tehát, hogy a jövőben a házkezelőket megkíméljék a meghökkentő fordulatoktól, helyeslem, hogy evégett megkezdik a lakóépületek számítógépes nyilvántartását. Ez afféle priusz, amiből az IKV egy szempillantás alatt informálódik, hogy melyik ház miben bűnös, miért és mikor kell őrizetbe venni. Ez lesz a házi őrizet.

Eljő tehát az idő, amikor a házkezelő megnyom egy gombot, mire a számítógép kidobja, hogy a Ló utca 9. első emelet öt számú lakás erkélye 1988. július másodikán leszakad, addig bírja. Persze a házkezelő nyomban duzzadni kezd az önbizalomtól, őt váratlan idegi megterhelés még jó ideig nem fenyegeti. Vagy megnyom egy másik gombot, és a komputerből előtekergő szalagról leolvassa, miszerint a Tökhetes tér 163. számú ház körfolyosóján a bal hármas dúc a pilisi fenyőerdőből való, azon egy rigópár vert fészket. Eme adatok arra engednek következtetni, hogy az ácsolat még tizenhét évig dacol, a házkezelőnek addig nem kell tartania a derült égből lesújtó ménkő sistergésétől, meg a lakók sistergésétől sem. A bérházak büntetett előéletének gyors megállapítása tehát a számítógépek korszakának nagy vívmánya.

Aggódom viszont a technikai lebonyolítás miatt. A már említett álmoskönyv szerint ahhoz ugyanis, hogy egy komputer kidobjon adatokat, előbb belé kell táplálni adatokat. Igen ám, de ki lesz a tápláló? A lakó aligha, hiszen ha manapság beront az IKV-hoz, merthogy lakásában csoda történt, víz fakadt a plafonból, az IKV rendszerint azzal csillapítja le, hogy ne számítson még egy csodára. Mármint a szerelő gyors érkezésére. A házkezelőtől kapná a finom papit a számítógép? No hiszen. Egyetlen födém vizsgálata is hónapokba telik. És akkor még hol a fal, a lépcsőház, a vakolat, a tető, a pince, a gáz- és villanyvezeték, az ivó- és szennyvízcsatorna, meg a többi encsem-bencsem vizsgálata? Félő, hogy mire elkészül a bérház priusza, az erkély és az emelet, akárcsak a gombház sej, leszakad.

Mindazonáltal bízom a jövőben, a lakóházak számítógépes nyilvántartásának megvalósulásában fenntartás nélkül hiszek. A rogyadozó bérházak fenntartásában – már csak fenntartással.

Fekete Gábor

– Azt hiszem, nekünk is vissza kell tennünk a „Vegyesbolt" táblát.

Más most...

SZÓKIMONDÓ KORSZAK

– Ha most lennének az ötvenes évek, már az egész ország Recsken bányászna...

– Ezzel se cserélnék! Mennyit idegeskedhet már előre az új személyi adózás miatt!

MAGÁNKIADÁS

– Nem érdekel, miről szól! Azt mondja meg: lesz belőle valami jó kis botrány, vagy nem lesz?

EGÉSZSÉGMEGŐRZÉSI PROGRAM

– Ha a gyógyító intézmények ilyenek maradnak, elrettentik majd a népet a betegeskedéstől!

BIM-BAM EGY MŰFAJÉRT

A vak céllövész pukkantott egyet a fehér puskájával, majd elégedetten kuncogni kezdett, mert úgy vélte, hogy sikerült szitává lőnie, amit célba vett.

Van ilyen.

Az ügy mechanizmusa nagyjából a következő.

A süket legény úgy gondolja, hogy elmegy muzsikusnak. A gyakorlat során aztán kisül, hogy nem mindenki Beethoven. A süket legény erre megsértődik, írásba adja, hogy zene nem is létezik, s muzsikus az utóbbi száz esztendőben még elvétve sem született erre a világra.

Vagy pedig...

A három lábú fiúcska elhatározza, hogy balett-táncos lesz. A gyakorlat során aztán kisült, hogy az a három is bal, mire a fiúcska mérgében a falra mászik és kijelenti: az is hülye, aki a balett szót kitalálta, ilyen műfaj nincs is és aki balett-táncosnak hirdeti magát, azt legott be kell szállítani a mosolygóba.

A többek által előnyösen ismert M.G.P. (nem Metro-Goldwyn-Payer) pedig legutóbb királyt játszott a Magyar Ifjúság hasábjain. Először II. Józsefnek álcázta magát és egyetlen tollvonással megszüntette a magyar humort, majd átment Könyves Kálmánba és kihirdette, hogy humoristák pedig nincsenek, így hát róluk szó se essék.

Már persze Hofi, Sándor György és Nagy Bandó kivételével. És ez az ügy egyetlen pontja, ahol maximálisan egyetértek Molnár Gál Péterrel. Hofit imádom, Sándor Gyurit becsülöm, Bandó meg a haverom.

A privát véleményem pedig az, hogy a szerző akkor sem ismerné fel a humort, ha ezüst tálcán tennék elébe árticsókával körítve. De kit érdekel az én privát véleményem?

Akkor meg minek tépem itt a számat?

A cikk konkluziója nagy feloldás valamennyiünk számára. Ha nem létezünk, akkor ugyebár rosszak sem lehetünk. S, ha valaki a nemlétező humort küldi máglyára, akkor nem a nemlétező humor ég meg, hanem ő le.

Tehát?

Eszembe sem jut továbbá, hogy a mundér becsületét védjem. Megette a fene a mundért, ha a becsületét védeni kell.

Mégcsak a kritikust sem akarom kritizálni. Kritikát én sosem írtam, ennélfogva sosem blamálhattam magam ebben a műfajban, ennélfogva semmi okom, hogy a kritikát megtagadjam, a kritikusokat meggyűlöljem.

Hanem fejet hajtok Molnár Gál Péter tézisei előtt, jó, magyar humor nincsen, magyar humoristák nem léteznek, de akkor viszont kutya kötelességem, hogy lelkem mélyéből meggyászoljam azt, ami lehetett volna.

Istenem, milyen csoda lett volna, ha teszem azt egy Szilágyi György születik erre a világra. Ez az ember falrengető tréfákkal kacagtatta volna meg az igencsak rászoruló országot, bravúros rímzsonglődködések közepette énekelte volna meg a huszadik század második felének Budapestjét és végül szívbemarkoló mosollyal tehette volna fel a nagy kérdést: „Hanyas vagy?" És igaz könnyek tolulnak a szemembe, szájam széle rángatózik, mert Szilágyi György ugyebár sohasem bukkant fel a mi világunkban.

És Timár György sem... pedig ő nevető lexikonnal világíthatott volna a dolgok mindig fonák mélyére, falrengető irodalmi paródiákkal kergethette volna a derű karjaiba a közönséget és agyrémrímek légióival bizonyíthatta volna, hogy a jó költő meg a nagy humorista láss csodát! — olykor egy nadrágban is megfér. De hát nem volt nekünk Timár Györgyünk soha... és ezért most megszaggatom ruháimat, hamut hintek a fejemre.

Vagy ha jön egy Farkasházy Tivadar, egy Sinkó Péter, akik Rádiókabarét szerkeszthettek volna, hogy hónapról hónapra bemutassák a politikai humor villanásait és még nagyrabecsült laptársainknál is gyorsabban, pontosabban informáljanak. De hát — megszakad a szívem — nincs Farkasházy, nincs Sinkó, nincs Rádiókabaré, nincs Mikroszkóp, nincs Vidám Színpad, nincs Agárdy, nincs Bodrogi, nincs Csákányi, nincs Csala, nincs Haumann, nincs Kibédy, nincs Gálvölgyi... viszont MGP van.

És most olyasmit érzek, amit derék kollégánk — szegény — talán soha.

Röhögnöm kell!

Peterdi Pál

MAGYAR VÁNDOR

DRÁGA A HANGSZER

– Nem telik neki hárfára!

SZILÁNKOK

BUNDA

— Ilyenkor a vesztes csapat győz, már ami az anyagiakat illeti.

SZÜLŐ

— *A fiamtól, aki világhírű művész, egy kis anyagi támogatást kértem. Autogramot adott.*

NŐI DOLGOK

— Sajnos a férjem áldott jó ember. S egy nőnek ez olyan unalmas.

TÁVFUTÓ

— *Utolsónak ért be a célba. Pedig egyedül versenyzett.*

HUMANISTA

— Ma jó napom van. Mégsem tudok örülni, mert valaki másnak biztos rossz napja van.

MAI NAGYPAPA

— *Levittem az unokámat a játszótérre. Hátha megismerkedhetek ott egy tizenhat éves kislánnyal.*

PRAKTIKUS

— A börtönhöz közel van a lakásom. Ha szabadulok ne kelljen taxiba ülnöm.

HÁZASSÁG

— *A mi házasságunk alapja az egyetértés: abban, hogy válunk.*

ANYAI SZEMMEL

— A fiam istenáldotta tehetség. Csak még nem tudom miben.

PECH

— *Nekem soha nem volt szerencsém a nőknél. Áhánynak csak megkértem a kezét, mind hozzámjött.*

ÉDESSÉGKEDVELŐ

— Kérek egy adag diós-tésztát. Tészta nélkül.

KOMBINÉ

— *Csak egyszer láthatnálak kombinéban! De te folyton meztelenül szaladgálsz odahaza...*

MEGOLDÁS

— Én ugyan nem leszek bukott színpadi szerző! A premier előtt egy nappal levették a darabomat a műsorról.

TÍPUS

— *Most megsértődök. Okot majdcsak találok.*

SZTK-BAN

— Doktor úr, álmatlanságban szenvedek.

— Jó, felírok magának valami könnyű altatót.

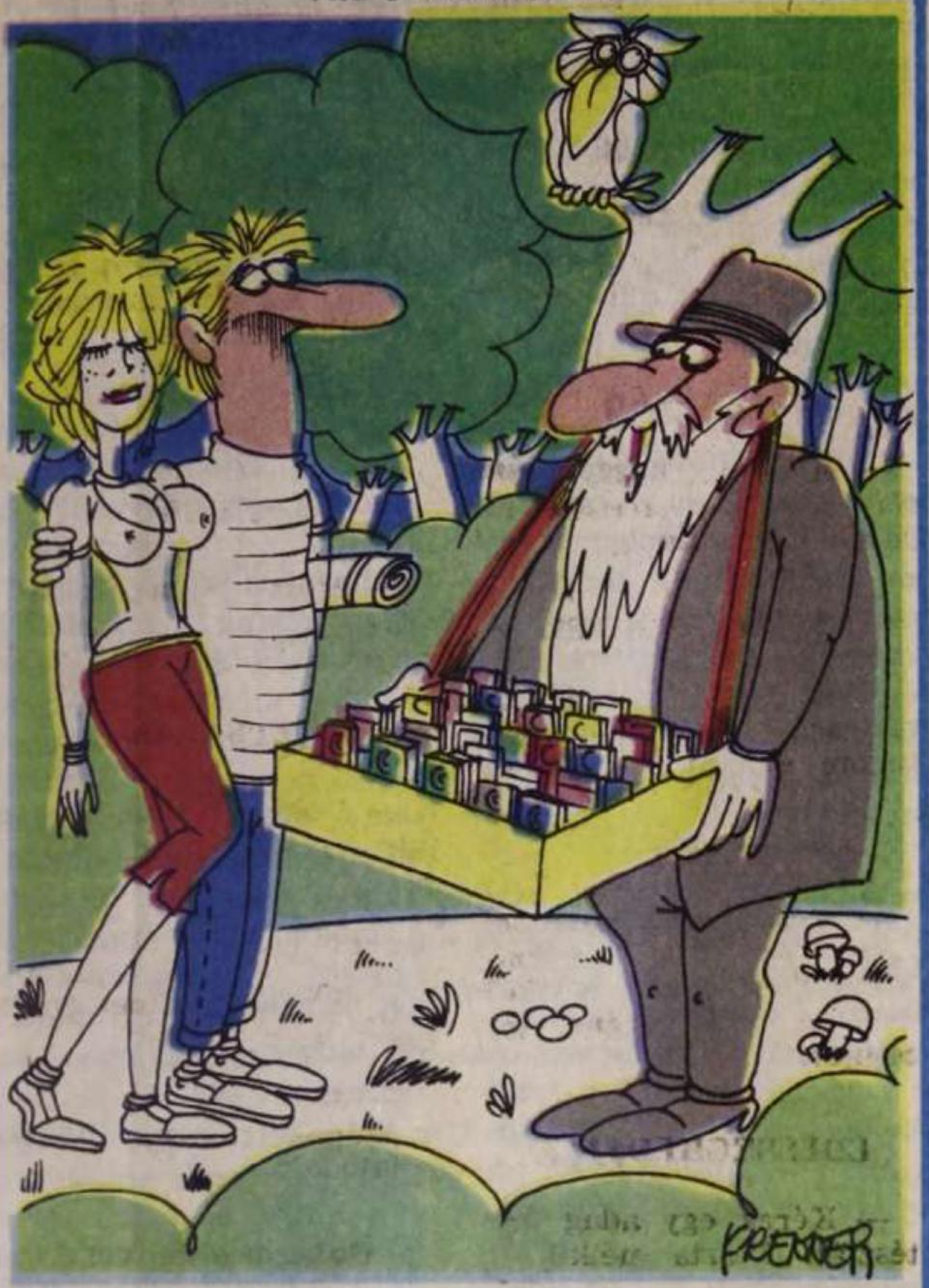
— Én semmiféle gyógyszert nem szedek.

— Jó, akkor felírok magának néhány hatásos altatódalt.

Galambos Szilveszter

AIDS-KORSZAK

— ... óvszer, itt az óvszeres!

– És plusz 1000 forint a veszélyességi pótlék.

TISZTELETTEL ADÓZOM

Tisztelt Központi Személyes Adócentrum! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 3768) ezennel közlöm a T. Adócentrummal, hogy régi agglegény családból származom, felmenőim között szép számmal akadtak olyan férfiak, akik képesek voltak visszatartani magukat az elhamarkodott lépésektől.

Mindezt csak azért hozom a T. Centrum elvtársak tudomására, mert szerte a városban mindenfélét csiripelnek a verebek, ami általában ugyan kacsa, de ha sok veréb csiripel, az vagy azt jelenti, hogy ősz van, vagy azt, hogy amit csiripelnek, abban van valami.

Mint régi agglegény, engedjék meg, Személyes Adóelvtársak, hogy azonnal a lényegre térjek, ne kerülgessem témámat, mint macska a forró nőt. A mi házunkban — a címet lásd fent — is lakik egy veréb, aki általában roppant jólértesült és most úgy tudja, hogy a T. Központi Személyes Centrum új személyi jövedelemadó tervezetét fogja bevezetni; még ebben az évezredben, vagyis hamarosan.

Én magam messzemenőkig egyetértek az új rendelkezéssel — mindennel egyet szoktam érteni, de most különösen — hiszen, ha igaz, amit hallottam, akkor minden nagyon szép és nagyon jó. Úgy értesültem ugyanis, hogy az adó megállapításánál nem veszik majd figyelembe, hogy valaki a horribilis fizetéséből hány gyermeket tart el, aki többet keres, az több adót is fizet.

Megrögzött agglegény vagyok és most Önök elérték a szívem csücskét! Meg kell adóztatni a gyerekeket, úgyis azt mondják, hogy a gyerek luxus, vagy hogy egy régi labdarúgással kapcsolatos mondást idézzek: kis pénz kis gyerek, nagy pénz sok gyerek.

Ha megengedik, további javaslataimat is felajánlom

hasznosításra, abban a reményben, hogy ha utcát nem is, talán egyszer egy alapítványt rólam is elneveznek. Szerintem a lakásra várókat is meg kellene adóztatni, hiszen gyűjtik, halmozzák a pénzt, ahelyett, hogy elköltenék, vagy jó alvállalkozóhoz méltón, forgatnák. Külön kezelném az albérletben lakókat, akik főbérlőiket állandó jelleggel munka nélküli jövedelem szerzésére ösztönzik. Szerintem helyes lenne úgynevezett albérleti adót kivetni rájuk, minél több az albérleti díj, annál nagyobb lenne az adó, azt hiszem világos és egyszerű a számításom, mindig jó voltam matekból, csak nem volt protekcióm, azért nem vettek fel adóellenőrnek.

Nem tudom, megfigyelte-e már a T. Adó Személy Központ, hogy menynyi gyeses anyuka lébecol otthon a lakásban, tele neurózissal és más korszerű ártalmakkal. Ahelyett, hogy dolgoznának, amire lenne lehetőségük, luxusgyerekeiket nevelik, kapják a felemelt családi pótlékot, ezzel is munka nélküli jövedelemre tesznek szert. De tovább megyek: míg egy felnőtt manapság legföljebb ha évente vásárol magának új cipőt — nem vagyunk holmi divatmajmok, igaz? — addig arra hivatkozva, hogy a gyerek gyorsan nő, a gyerekesek kilószámra veszik a cipőket, ruhákat gyermekeiknek. Mi ez, ha nem pazarlás?

Ha jól emlékszem, talán már volt alkalmam említeni, hogy régi agglegényi családból származom — nálunk ez apáról fiúra szállt — ezért Önök bizonyára megértik, miért fogadom kitörő lelkesedéssel a tervezett intézkedéseket. T. Központi Személyes Adócentrum! A mi házunkban — címet lásd fent — a harmadik emeleten az idén is született egy gyerek, a másodikon pedig kettő van, pedig nem is ikrek! A lakógyűlésen legutóbb már az is szóba került, hogy a magasföldszinten még ebben az ötéves tervben egy újabb gyereket szándékoznak létesíteni!

T. Adócentrum! Hallják meg egy jó lelkű agglegény jajkiáltását: nem kellene egy kicsit jobban vigyázni? Törekvéseiknek tisztelettel adózom, üdvözlettel: Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

– Született népi ellenőr az Irénke, kés alá feküdt, hogy megtudja, valóban kér-e hálapénzt a doki?

Nem a Városligetben lesz az új Nemzeti Színház

MOST MÁR LEGALÁBB TUDJUK, HOGY HOL NEM ÉPÜL...

Nincs új a nap alatt? De van! Például az árak is mindig újabbak és újabbak. Az alábbi versike sorai éppenséggel napjainkban is íródhattak volna, ám azokat több mint 40 esztendeje vetette papírra a Ludas Matyi első főszerkesztője...

GÁBOR ANDOR:

MEGOLDÁS

Apránként vége az anarchiának,
A láthatár lassan derülni kezd,
Jobb dolga lesz Hunor és Magor fiának,
Több lényeges jelből már látjuk ezt.
Emelték árainkat összevissza,
Itt egyet hétfőn, ott mást szombaton,
A publikum ennek levét megissza,
A verseny rosszra vitt, kimondhatom.

De most már másképp lesz, másképp egészen,
Kocsink eztán a cél felé szalad,
Kezünkben, ím, a helyzet kulcsa, készen!
Lesz még itt lágy kenyér és jó falat.
A kulcs, amely mindent fölényesen nyit,
Oly nagyszerű, hogy meg kell énekelni:
Az árakat, de mindet-valamennyit,
Csak ugyanaznap lesz szabad emelni.

(1946)

Az áprilisi (4. szám) **Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:**

„De még csodálatosabb lett volna, ha elkerülik"

A kétszáz forintos jutalmat nyerték:

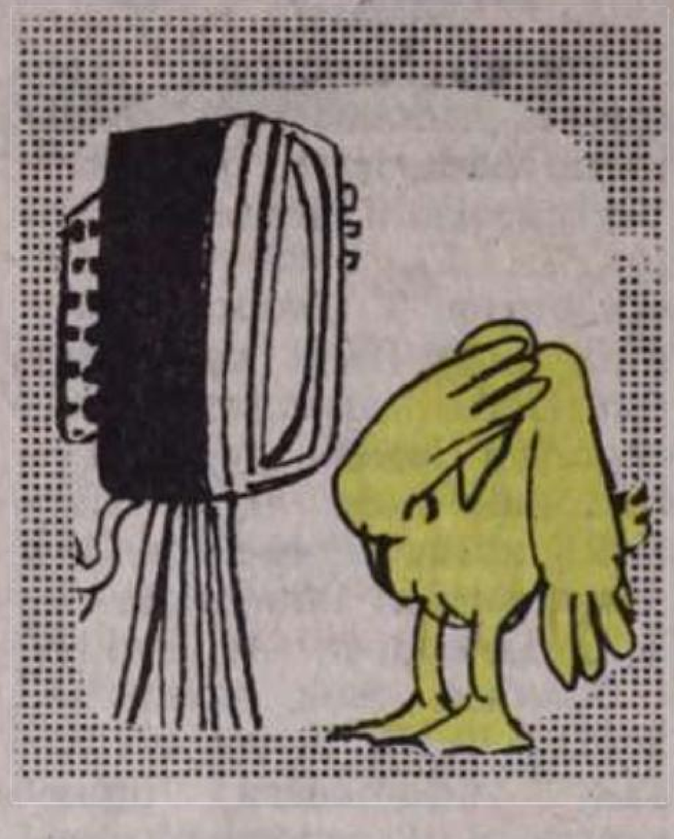
Bisztricz Attila, Hobol, Asztalos János u. 39. 7971.

Ifj. Nagy Lajosné, Budapest, Szövőszék u. 14. fsz. 3. 1108.

Szabó László, Gyöngyössolymos, Gárdonyi Géza út 29. 3231.

A nyereményeket postán küldtük el.

Mindennel meg vagyok elégedve

Rokonszenves az új divat: csak a mérkőzést vesztik el a csapatok, vezetőik elismerő együttérzését — nem. A magyarokkal szemben alulmaradt francia olimpiai válogatott kapitánya kijelentette, hogy „elégedett". Egy nappal később ugyanígy nyilatkozott Verebes József is a Telesportban, és igaza van: fiai — végeredményben — a maximumot nyújtották, azért pedig dicséret jár. Így hát — ellesvén a példát — én is elégedett leszek. Hogy mivel és miért? Megokolom.

Először is: izgalmas volt április utolsó, májusba nyúló hete. Hogy mennyi lövöldözés, te jó ég! Nem, nemcsak a holland csatárok (és középpályások, védők, nézők —, ez utóbbiak petárdával)... Az csak a kezdet volt. Rögtön után következett a Sivár vidék elkallódott szemetest alakító tinédzsere, aki — anyák napjára való tekintettel — elsőnek imádottja apját szenderítette jobblétre. (Megjegyzendő: a lövöldözést az áldozat kezdte, amikor — pedagógiai célzattal — agyonlőtte leánya kutyáját. A kísérlet nem vált be...) — Jöttek aztán A bíró c. film motorizált maffiózói —, sajnos, nagyonis életszagúan... S vasárnap késő este még mindig tartott a pisztolykoncert, ezúttal csupán — vígjátékról lévén szó — egy szexuálpszichológust sikerült pacienssé lőnie W. Matthau partnerének.

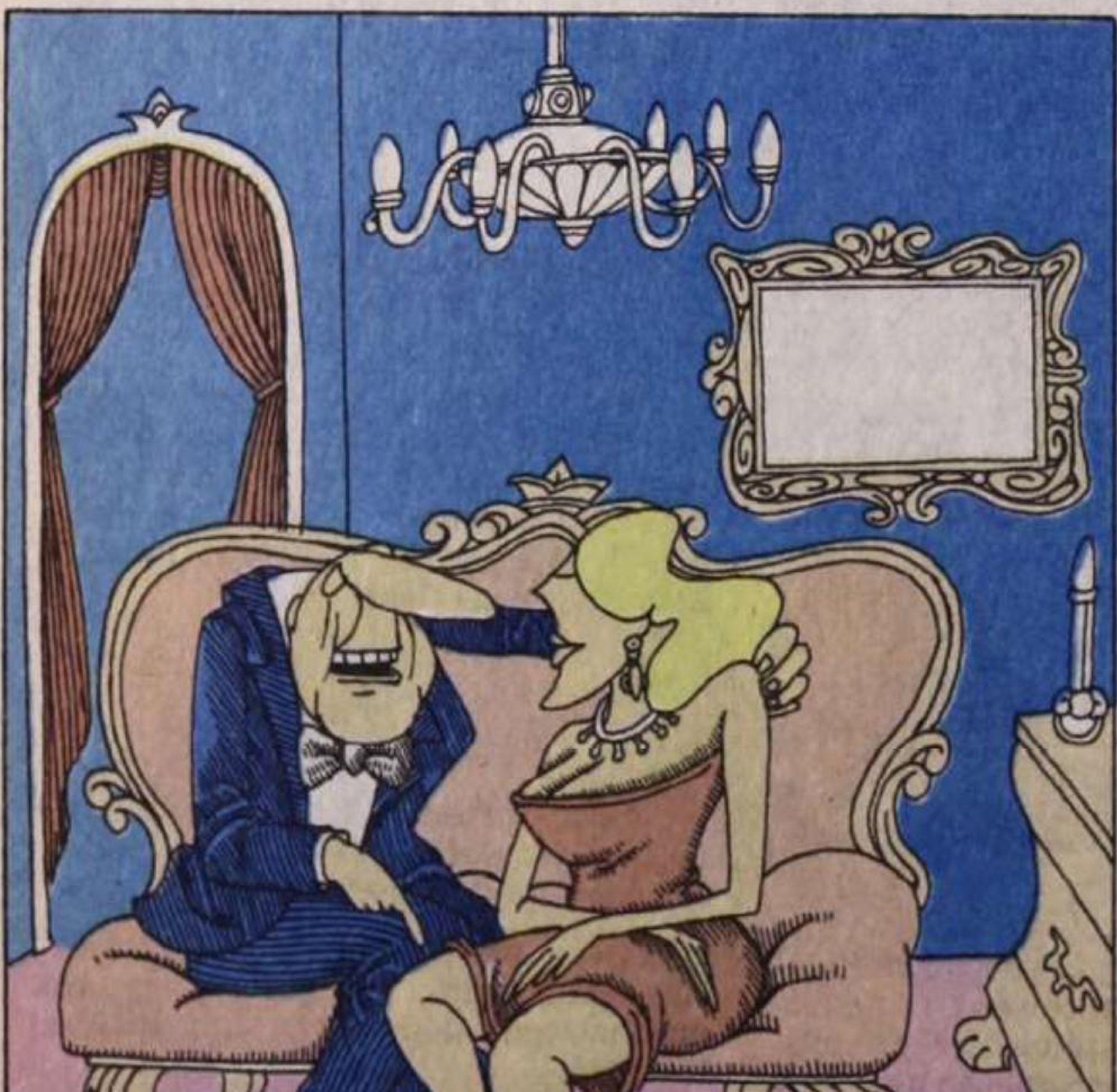
Elégedettségemnek persze más oka is van; például az, hogy nemcsak Botswanaban lesznek ezentúl hóbortos emberek. A Megengedett sebesség c. új kabaréban — ami tényleg sok újat és jót hozott — felbukkant a rejtett magyar kamera. Mennyi hökkent és alázatos arc abban a hentesüzletben, a rőfnyi „nyúlkarajok" árnyékában! (Volt, aki öt kilót vett.)

Elégedett vagyok továbbá azzal is, hogy a tévé nem kötelezi el magát egyetlen réteg számára. Hogyisne! Ha szereti a színházat meg a színészeket —, ám tessék. Legyen neki kedve szerint, méghozzá mindenből a legjobb! Színházból Shakespeare: Cymbeline, BBC-feldolgozásban —, mi kell még? És színészből is a legkiválóbbak egyike: Gobbi Hilda! (Hogy a kettő egyazon időben került a képernyőre? Hát éppen ez az! Tessék választani —, mi a legjobbat adjuk. Mohók pedig ne legyünk...)

Elégedett lehetek, mert nyelvvédőink megadták a kegyelemdöfést egy befurakodó idegennek, a Hungaroringnek. Ezentúl így hívjuk: „Körmagyar". (Hiba csupán, hogy a Hungaroring valahogy magyarabbul hangzik. Jobb ajánlatom nincs, mert a „magyar gyűrű" vagy a „magyar szorító" sem tűnik hibátlannak.) — A nagy érdeklődést kiváltó „roncs-derby"-t azonban nem érzem szerencsés státusszimbólumnak, helyette megfontolandó volna a Deforma 1 elnevezés.

Elégedett vagyok végül, mert már csak két évszak van hátra, és nem maradt mostoha a „100 Folk Celsius" együttes sem. (Igaz, a KFT harmadszor szerepelt, noha az ő felelősségük korlátozott.) Valamit azért mégis rossz néven veszek: igencsak kapkodják azt a felvevőgépet! Miért nem lehet egy panelházat rendesen megnézni, valamennyi látószögből? Miért kell beérnünk pár perces lassú pásztázással egyetlen homlokzaton? Elvégre égtáj is van annyi, mint évszak. Sőt!

Lux Alfréd

– Amikor jön az adóellenőr, azonnal sírva fakadsz!

ORSZÁGÚTI ELLENŐRZÉS

Magyar—szovjet mikroelektronikai vállalat alakul

ŐK ADJÁK AZ ELEKTRONIKÁT, MI A MIKRÓT?

Kiváló vállalat lett a Fővárosi Temetkezési Intézet

MEGRENDÜLTEN GRATULÁLUNK...

PALESZTIN EGYSÉG

– Akkor megint udvarias lesz a Chrudinákkal az Arafat...?

AZ IDŐK SZAVA

– Az igazgató szeret nevelni!

Hátha valaki nem ismeri

Mary a reggelinél újságolja a férjének a hírt.

— Képzeld, tegnap meggyilkolták a házasságközvetítőt, aki összehozott minket!

— Nekem van alibim...

•

— Pincér, legyen szíves, hozzon még egy kockacukrot a kávéhoz!
— De hiszen már ötöt beletett uram!
— Igen, de mind elolvadt...

•

— Miért van bekötve a szemed?
— A szomszédasszony megsértette egy kötőtűvel.
— Véletlenül?
— Nem. A kulcslyukon keresztül.

BAKI BAKI HÁTÁN

„Külföldi országok”-ról beszél a Stúdió 87 műsorvezetője (miért, vannak tán belföldiek is?), majd fölteszi a drámai kérdést: *‚Menynyi a fejünk fölött lebegő megvalósult negatívum?”*

Hm. Fogas kérdés. Mert megvalósult negatívumot épp eleget tapasztalatok ugyan (például az idézett mondatot), ám ezek többnyire súlyosabbak annál, semhogy a fejünk fölött lebegnének.

•

Szakértő csillagász tollából közölt cikket a Népszabadság. A címben is, a szövegben is mindvégig egy fölrobbant *„szupernóvá”*-ról történt említés, szupernova helyett. A kitűnő színésznő — fittyet hányva mind Babits szövegére *(A Danaidák)*, mind a daktilus szabályainak, mindvégig *„amfórá”*-t mondott a tévében amfora helyett. Továbbá lépten-nyomon *„szimfónikus”* zenéről, *„harmónikus”* életről és *„kultúrális”* programról olvasok-hallok, szimfonikus, harmonikus, illetve kulturális helyett.

Bizistók nem vagyok szupernova, de én is fölrobbanok, valahányszor arra találok újabb példát, amitől Kosztolányi már vagy 55 éve óvott: nyelvünk „elnyúlósodására”.

•

Alcím a Magyar Nemzetben: *„Egyre népszerűbb a gyed, visszaszorulóban a gyes.”*

Visszaszorulóban továbbá a szép, igényes nyelvezetű hírlapírás. Mert a szerkesztők inkább a mozaikszavakat népszerűsítik.

•

Szívem megdobban a gyönyörűségtől, valahányszor a *Colomp* nevű birkahizlaló társaságról olvasok. Szinte látom ezt a colompot, amint megcondul a cos nyakán és hosszasan cong, amint a nyáj erre-arra cószál, várva, hogy comám-uram copaszra nyírja.

•

„Polifoam” matracot hirdetnek a tévében.

Az említett portéka keresztapukájának e helyről üzenem: a „foam” igen fennkölten hangzik, de bármennyire angol is, épp úgy csak hab, mint a hab. Avagy tán a „Polihab” nem lett volna elég finom hangzású, kispofoam?

•

Maradjunk még a reklámoknál. *„A reklámízléstelenség mélypontjának”* nevezi az Új Tükör egyik olvasója a tévé egyik hirdetését. (Nem az előbb említettet.)

Ezek után kíváncsian várom, melyiket tartja a reklámízléstelenség *csúcspontjának*.

•

Vas István Kossuth-díjas költőnk nevét két s-sel írták ki a tévé egyik kulturális (!) ajánlóműsorában, így: *„Vass István”*.

Ajánlataim további költőnevekre: Nemess Nagy Ágness, Weöress Sándor.

•

Mai magyar kalandregényben egy kubai település *„félvér, mesztic fekete lurkói”*-ról olvasok.

Nos, a mesztic csakugyan félvér, de fehér-indián keverék lévén, valahogy nem szokása, hogy fekete legyen a bőre nekije. Még annyira sem, mint a mulattnak (fehér-fekete keverék) vagy a zambónak (fekete-indián keverék), akik mellesleg szintén nem feketék.

•

Nyilatkozik egy kiadói szakember Schumacher könyvének tervezett magyar kiadásáról, melynek címéül a *Sípszó*-t, illetve *Sípjel*-t ajánlja, mondván, hogy így lehetne a legjobban visszaadni magyarul az *Anpfiff*-ot.

Szerencsére nem ő fogja fordítani a könyvet, következésképp remélhető, hogy a mű magyar címe *Füttyszó* lesz. Ebbe ugyanis a nézők füttye épp úgy beleérthető, mint a bíróé. Ahogy ezt a népszerű Toni eleve is gondolta.

•

Egy sportadásban a távfutók *„szenyor”* versenyét emlegeti sűrűn a riporter.

Vajon nem a *senior* kategória versenyére gondolt? Avagy tán Junyor és Szenyor (hős fiai szép Enának) spanyol tájfutók-é, akik ellenőrzőpontról ellenőrzőpontra kergetik a csodaszarvast?

•

Rádióriporter: *„Talán gombostűvel is megtelt volna a stadion, annyian igényeltek jegyet.”*

Gondolom, ha a nézőtér gombostűvel telt volna meg, még egy fia embert sem lehetett volna köztük leejteni.

•

Végül az utóbbi hónapok szépségdíjas tévémondata, kommentár nélkül:

„A közvélemény rövidesen tájékoztatásra kerül.”

Timár György

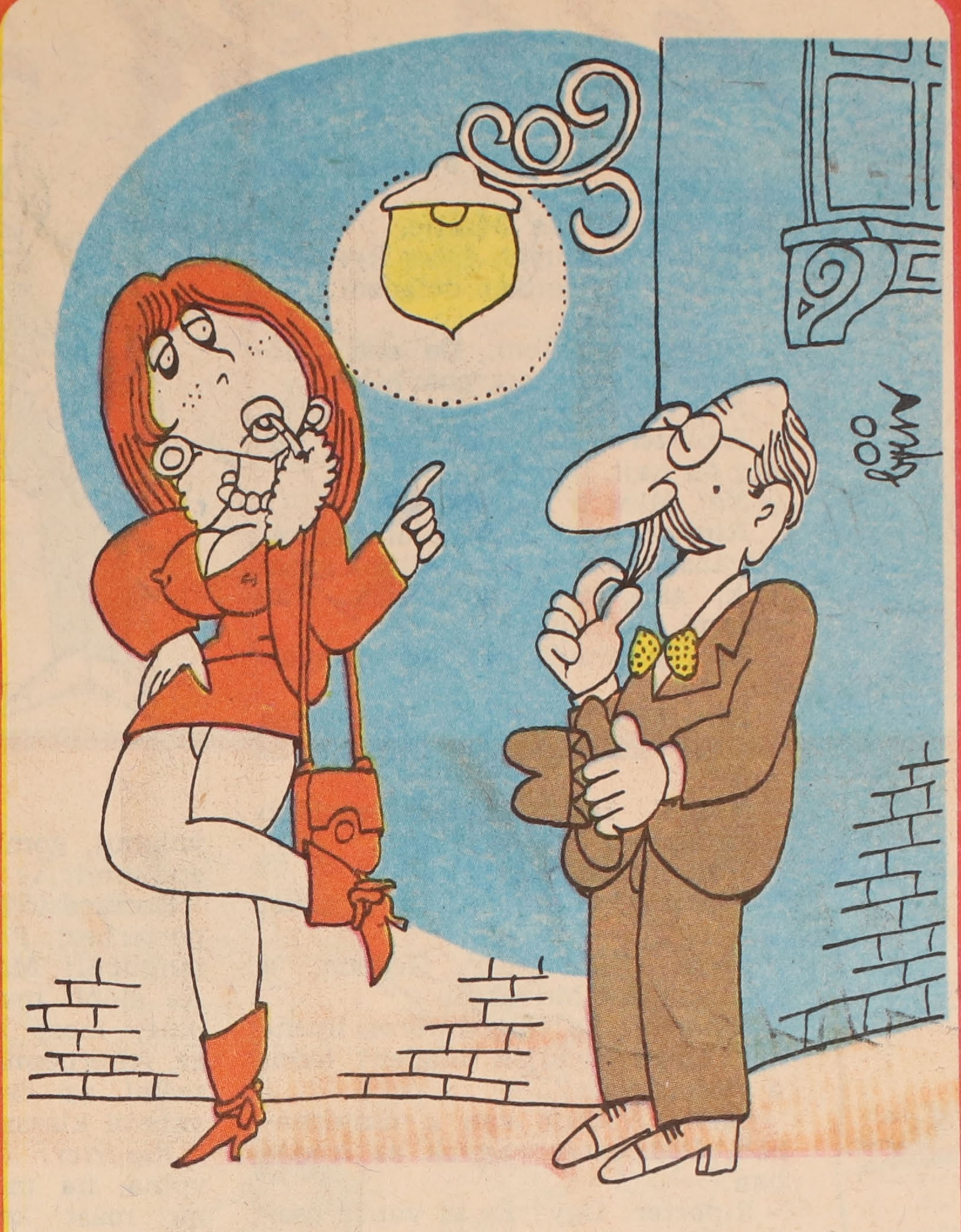
MÁS LAPRA TARTOZIK

– Majd bemegyek a kórházba, csak előbb megvárom a Tévéhíradót!

– Melyik hírt olvasta a néni, mikor a szívéhez?

– Az csak a villamosra vonatkozik, hogy hetven év felett ingyenes!

OLVASÓSAROK

– Ez felháborító! Írok egy levelet az újságnak...

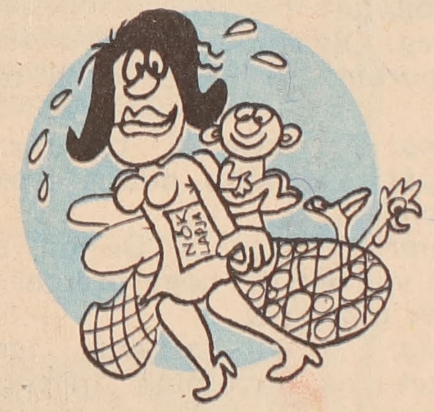

– És most alaposan nézzen körül a gyárban!

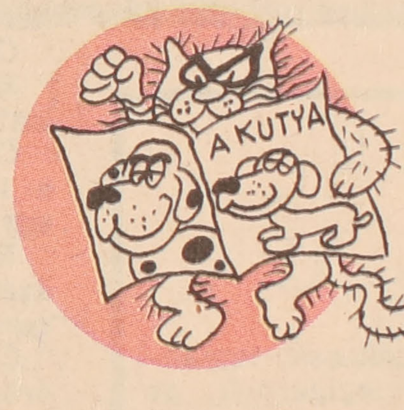
REKLÁM

Jön az Új Tükör!

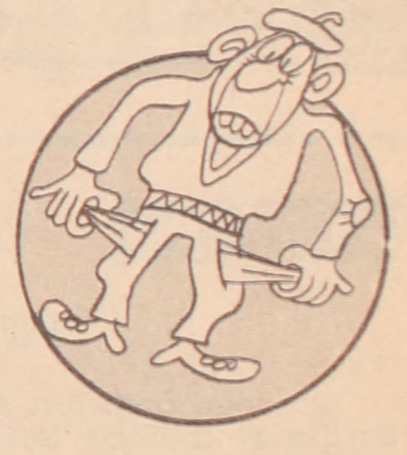
Segít a Nők Lapja

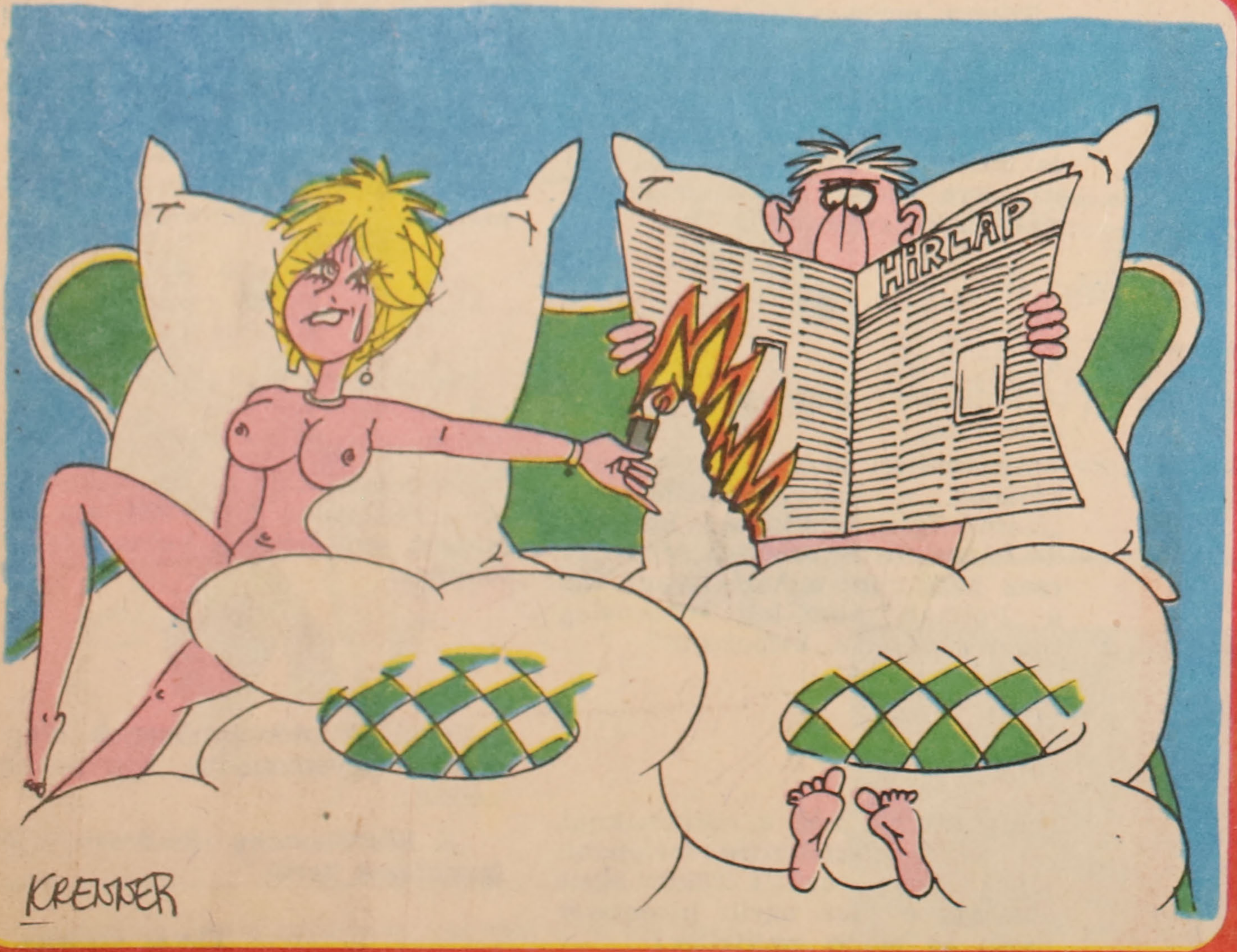
Mindenki a Kutyát olvassa

Az Élet és Tudomány műveltebbé tesz

Miért? Választ ad a Heti Világgazdaság

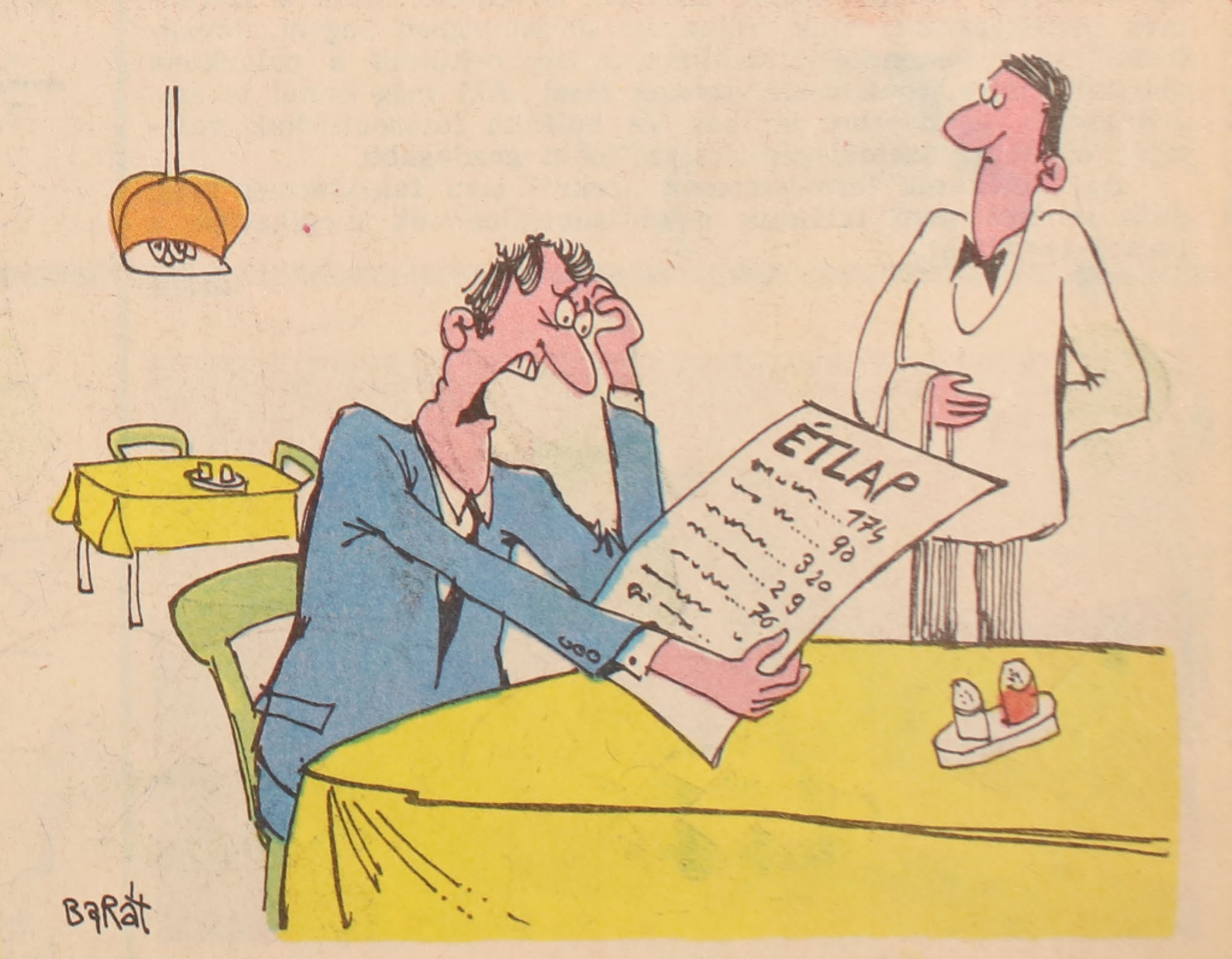

– Nahát, ez nincs benne a Pesti Műsor-ban!

– Már megint túl sötétre festették a helyzetet!

– Ezt jól megírták!

MÁJUS

– Úgy látszik, vége a fokozott közúti ellenőrzésnek!

OLAJLELŐHELY

FOTÓSAROK

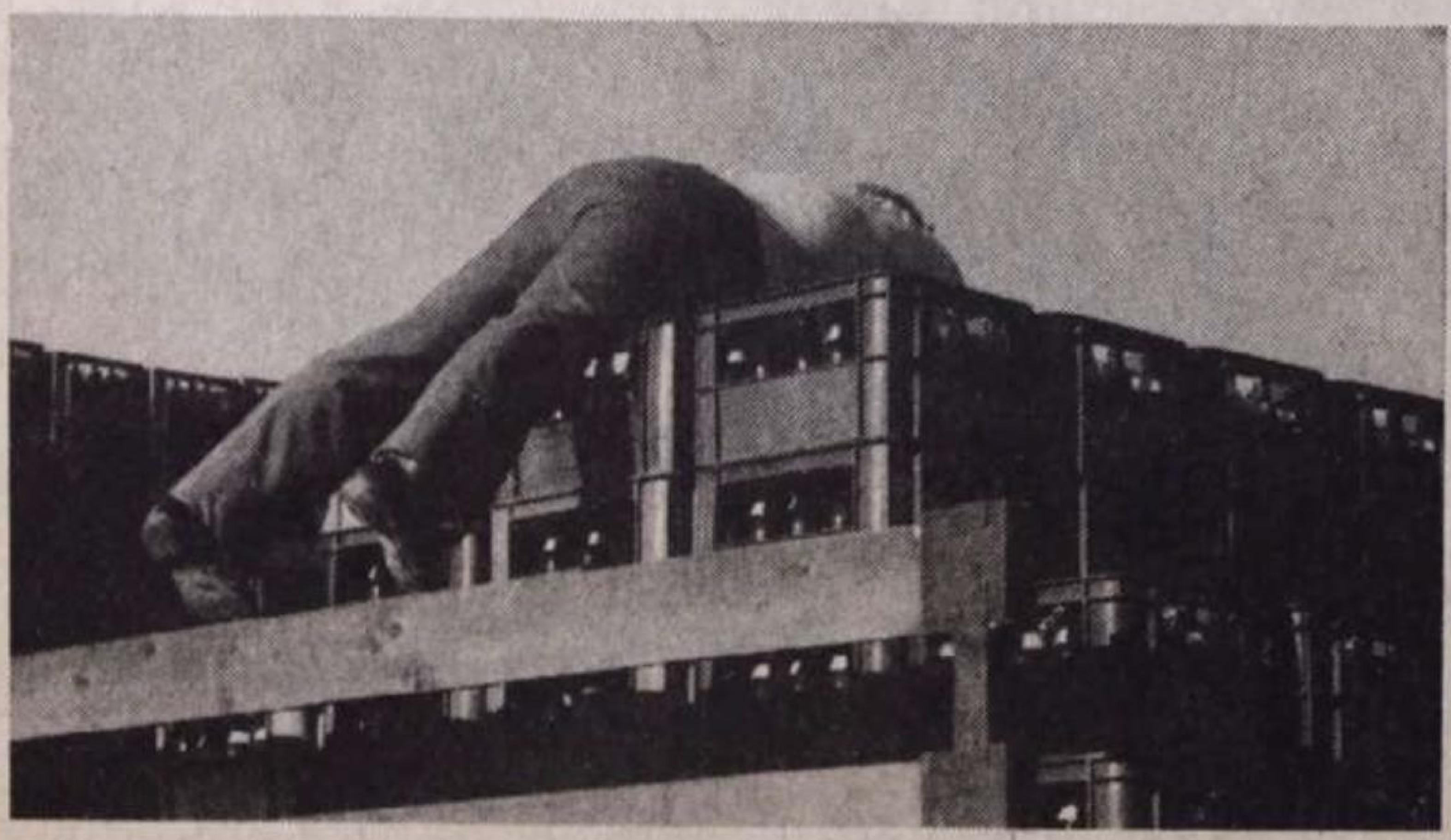
KERESD A SÖRT!

Az idén nem lesz sörhiány! — ígérik az illetékesek, ugyanúgy mint minden évben. S valóban: amit ők megígérnek, az meg van ígérve!

Most azonban állítólag tényleg minden másképpen lesz. Ha hinni lehet a prognózisoknak, ezen a nyáron sör-túlkínálat várható. Szerencsére az illetékesek nem ülnek tétlenül a babérjaikon, meghirdették a „Keresd a sört!" akciót. Ennek lényege egyszerű, sőt minden sörivó számára követhető. Azok a szerencsés sörfogyasztók, akik valamely sörösüvegben legyet, levelibékát, vagy vakondokot találnak, s ezt beküldik a palackban elrejtett címre, sorsoláson vesznek részt. Aki még ennél is szerencsésebb, az nyerhet is: bel- és külföldi társasutakkal, valamint Wartburg személygépkocsival lehet gazdagabb.

Az illetékesek természetesen azokról sem feledkeznek meg, akik semmit nem találnak a sörösüvegben: ők megihatják a palack tartalmát.

efespé

(Erdei Katalin felvétele)

kis éji zene

Riporter: Szabad a nevét, asszonyom?

Nő: Grugyelák Gézáné.

Riporter: Milyen érzés ilyen késő éjjel ügyeletben dolgozni?

Nő: Pocsék.

Riporter: Értem. De azért hősiesen helytáll, ugyebár?

Nő: Ugyebár.

Riporter: Míg más alszik, addig ön hajt, nemde?

Nő: Mint a darmol.

Riporter: Én a rádiótól vagyok. Kívánságműsort közvetítünk azoknak, akik éjjel dolgoznak. Van valami kívánsága?

Nő: Szeretnék egy jót szunyálni.

Riporter: Értem. De valamilyen számot küldhetnénk Önnek? És mit?

Nő: A Hofit. Akkor legalább nem alszom el.

Hofi: (elhangzik)

Riporter: Szabad a nevét uram?

Férfi: Tárczaközy Gedeon, a Csatornázási Művektől.

Riporter: És milyen érzés ilyenkor éjnek évadján odalent lenni a csatornában?

Férfi: A fene van a csatornában. Diszpécser vagyok az irodában.

Riporter: Úgy? És ki van a csatornában?

Férfi: A patkányok.

Riporter: Értem. Milyen dalt küldhet Önnek a kívánságműsor?

Férfi: A csipkés kombinét...

Riporter: Semmi akadálya...

Csipkés Kombiné: (elhangzik)

Riporter: Szabad a nevét kedves bátyám?

Öreg: Szittyós Benedek vagyok.

Riporter: Ön ugyebár most szenet lapátol?

Öreg: Olyasmit.

Riporter: És nehéz ez a munka?

Öreg: Próbálja ki, fiatalúr. Itt a lapát. Legalább addig elszívok egy cigit.

Riporter: Igen... De én most azért vagyok itt, hogy örömet szerezzek magának...

Öreg: Azzal szerezne igazán örömet, ha lapátolna helyettem.

Riporter: De nekem most az a dolgom, hogy kívánságműsort csináljak. Milyen dalt akar hallani Benedek bátyám?

Öreg: Hát... Talán azt, hogy Sej, haj Rozika, mondok neked valamit, gombold ki a selyemblúzod elejit...

Szerkesztő (a központból a riporterhez) Figyelj, elég a tinglitanglliból! Már volt cigánydal is. Az előbb meg volt csipkés kombiné, most meg selyemblúz. Mi ez, fehérnemű üzlet? Próbáld rábeszélni az öreget, hogy kívánjon valami klasszikust!

Riporter: (az Öreghez) És mi volna, ha most kivételesen valami mást kérne? Mondjuk egy Csajkovszkijt.

Öreg: Ha jó az a csaj, akkor jöhet.

Riporter: És mit játszunk Csajkovszkijtól?

Öreg: Azt, hogy sej haj, Rozika, mondok néked valamit...

Riporter: Az nem Csajkovszkij!... Beethovent szereti?

Öreg: Nem volt nékem azzal semmi bajom.

Riporter: Remek. És mit kér Beethoventől?

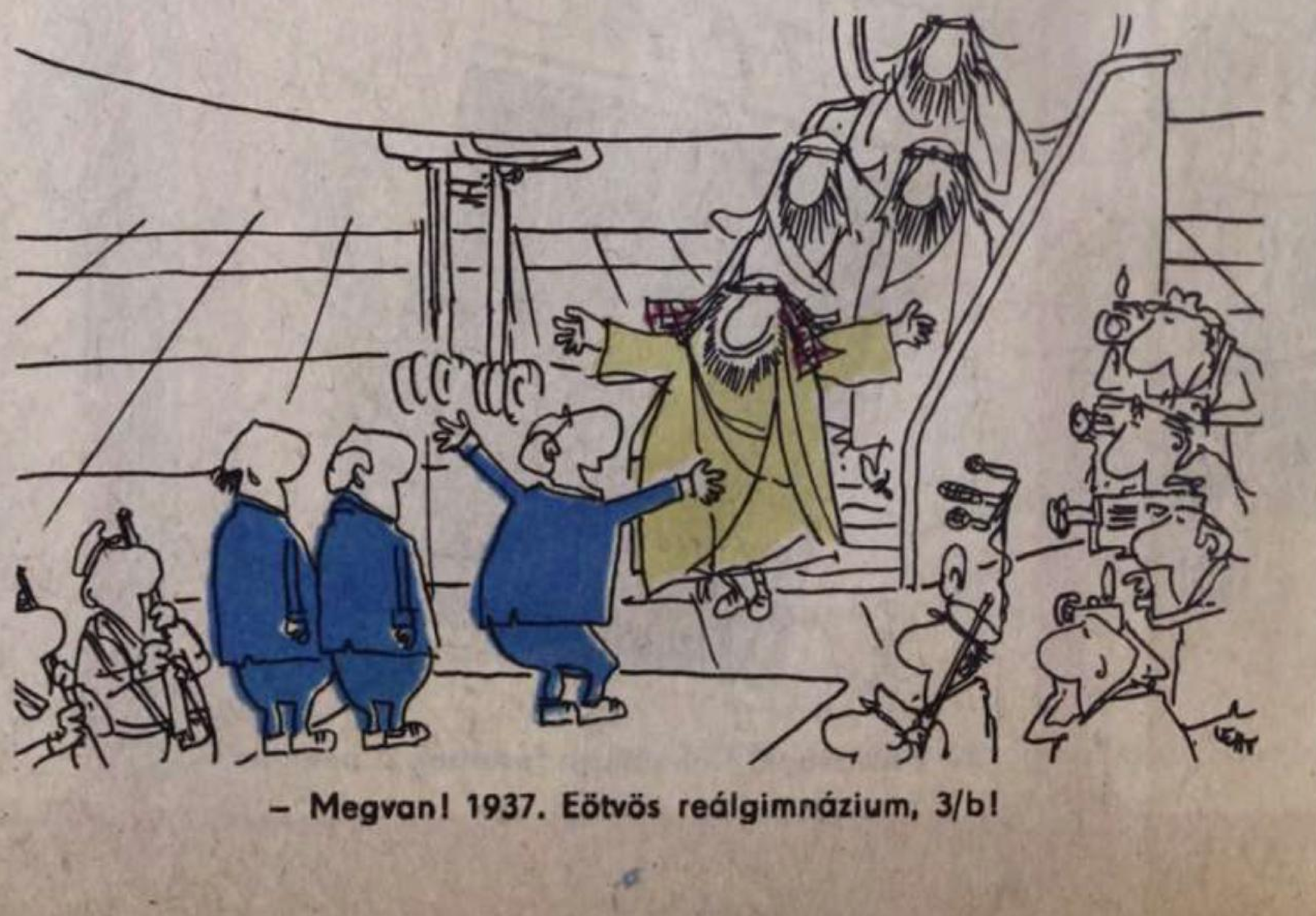
Öreg: Már mondtam: Sej haj Rozika, mondok néked valamit...

Riporter: (siránkozva) Értse meg, az nem Csajkovszkij és nem Beethoven. Tudja mit? Akkor bízza ránk, majd mi választunk maga helyett egy klasszikust.

Öreg: (dühbe gurul) Azt már nem! Magukra a kutyámat se bíznám rá. Kérem a Mozart D dúr divertimentóját. Köchel jegyzékszám 136. De az I musici di Roma kamarazenekarától legyen ám!

Novobáczky Sándor

MAGYAROK A NAGYVILÁGBÓL

– Megvan! 1937. Eötvös reálgimnázium, 3/b!

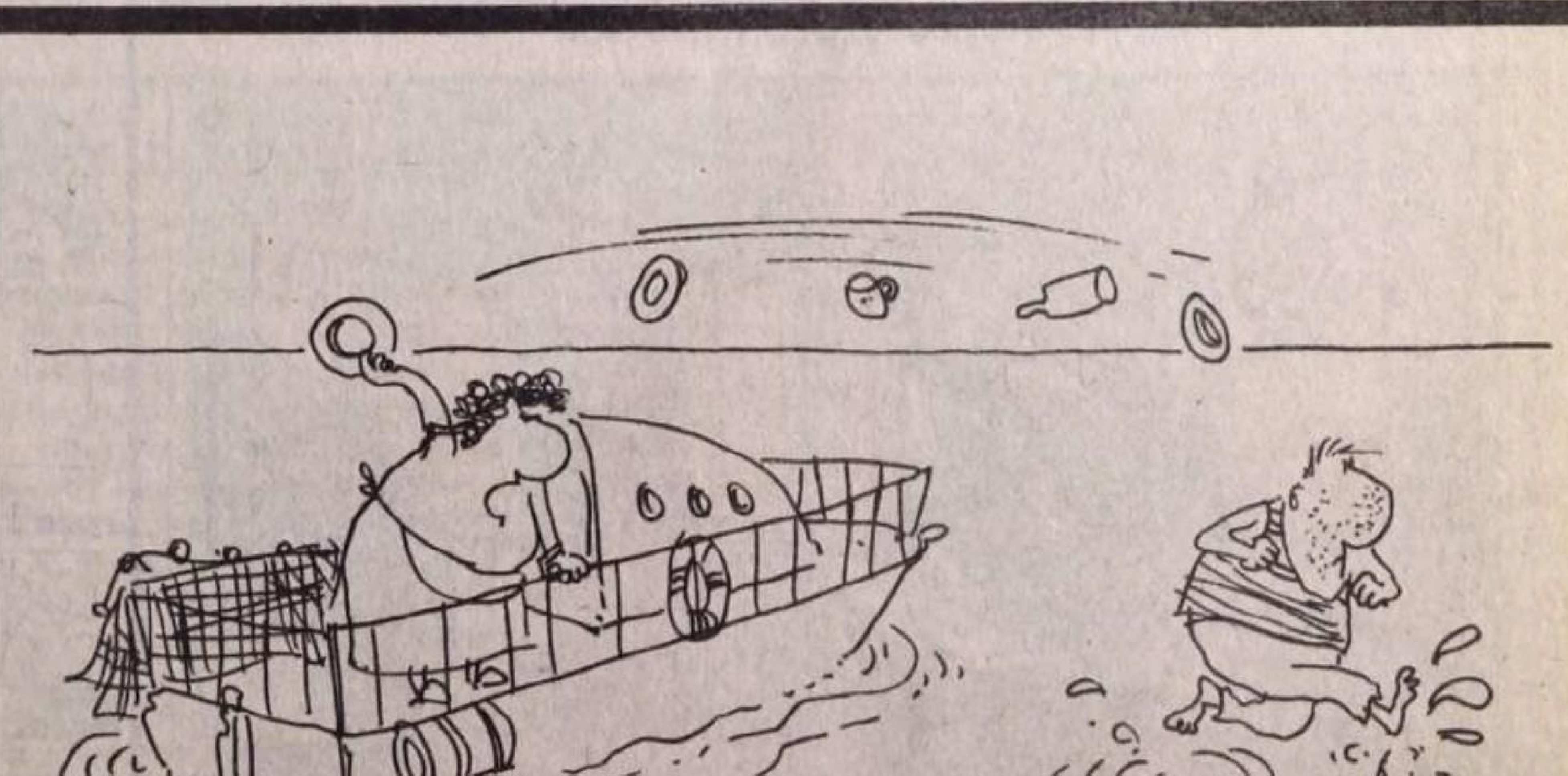

NYÚLCIPŐ

HEGEDŰS, SAJDIK, FÜLÖP, DALLOS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI

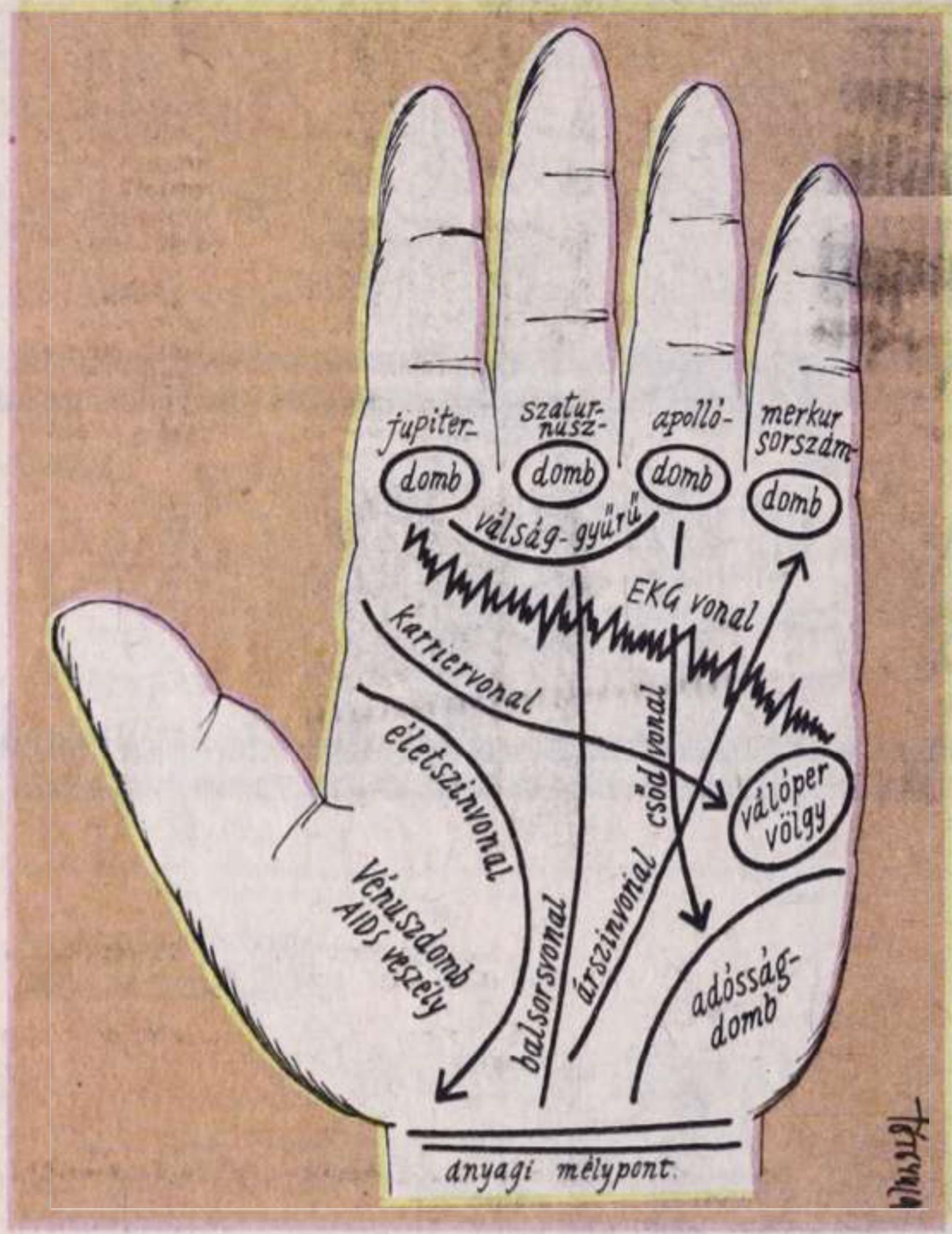
– Mindig tőle tudom meg a legújabb valutaárfolyamokat!

RENGÉS UTÁN

– Nálam nem mozdult el a csillár.

KORSZERŰ TENYÉRJÓSLÁS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A filmrendező így szól a színészhez:

– Akkor ne felejtsd el, hogy ebben a jelenetben az oroszlán körülbelül 50 métert fut utánad, két lépés távolságra.

– Az oroszlán is tudja ezt?

TÉVÉ A TÉVÉBEN

Hogy az állam az államban kifejezés mit takar, azt nekünk, magyaroknak felesleges magyarázni, hiszen ilyenben történelmünk során többször is volt részünk. Ám mostanában egy új jelenségre figyelhetünk fel, s ez a tévé a tévében. Az „Önök kérték" egyik legutóbbi műsorában a televízió riportere meginterjúvolta a televízió riporterét, majd ez utóbbi riportertől kívánságot is kért. Szerintem ez roppant frappáns dolog, hisz nem kell ideoda szaladgálni kuncsaft, azaz riportalany után, mi több, a kollégákkal jó előre egyeztetni lehet minden kérdést és választ.

E gyakorlatot tovább folytatva elképzelhetőnek tartom, hogy amikor sor kerül majd a legközelebbi szovjet—amerikai csúcstalálkozóra, akkor a mi televíziósaink nem a szovjet főtitkárt és az amerikai elnököt mutatják majd a képernyőn, hanem azt a segédoperatőrt, aki immár huszonötödik esztendeje áll a Magyar Televízió alkalmazásában. Így aztán a mi televíziónk a világ több állomásától eltérően a Gorbacsov—Reagan kézfogás helyett a televízió egyik főosztályvezetője és a már említett segédoperatőr kézfogásáról számolna be, ami a huszonötéves törzsgárdajelvény átadását követné.

A híradós kollégáknak is nyilván nagy megkönnyebbülést jelent majd, hogy Ferihegyen nem kell az államférfiak körül nyüzsögniük, hanem a Közel-Keletről hazánkba látogató Chrudinák Alajos érkezéséről számolnánák be. Az ideiglenesen Magyarországon állomásozó televíziós személyiség fogadására megjelenne Baló György és a televíziós közélet számos ismert tagja, közöttük két kameraman és egy maszkmester is. A kölcsönös üdvözlőkommentárok elhangzása után a két tévéférfi ellépne a tiszteletükre felsorakozott gyártásvezetők előtt, majd a városba hajtatva megkoszorúzzák az ismeretlen rendező poharát a tévé büféjében.

A híradóban lenne persze sokkoló is. Ebben Juszt László hangos kézitcsókolommal köszönne az összegyűrődött autójából félaléltan kikászálódó Déri Jánosnak, majd megkérdezné tőle:

– Janikám, miért kanyarodtál be ott, ahol az imént még egy butiksor állt?

– Sajnos nem láttam ki az Ablakon — hangzana a tömör válasz, s még látnánk, amint a mezőgazdasági riporterek vezéregyénisége, Práger György egy Bács-Kiskun megyei téesztől bérelt Rába-Steigerével elvontatná Déri János autóját.

A legfiatalabbak megfelelő nevelése érdekében újszerű mesefilmeket mutatna be televíziónk, közöttük a Hófehérke és a Hét műsora, az Ali baba és a negyven fővilágosító, az Ezeregyéjszaka fő műsorai, a világszép bemondókisasszony, a Többsincs kellékesfi, a Mátyás király dramaturgja címűeket.

Abban bizonyos vagyok, hogy tévénk minden részletre kiterjedő adásban fog beszámolni a második magyar űrhajós fellövéséről, mivel az a második magyar űrhajós nem lehet más, csakis a Magyar Televízió légierejének operatőre és riportere: Edelényi Gábor.

Vezda János

DRÁGULÓ SZOLGÁLTATÁSOK

– A mama megint előkapta az öreg vasalót.

EREDMÉNYES KÚRA

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Gyufacímkéket, gyűjteményt is; — Magyar képes és forgalmi bélyegeket (100-as kötegben); — Modern zsúrkocsit; — Gyümölcsprést; — Plus—4 vagy C—16-os, lehetőleg játékprogramokat; — Your Sinclair, Sinclair User és egyéb számítástechnikai újságokat, ZX Spectrum cikkekkel és programokkal; — Rejtő Jenő könyveket a Vanek úr Párizsban és A fehér folt című művek kivételével; — Használható porszívót.

KÍNÁLNAK: Az IPM számait 1975. első számtól a mai napig, komplett; — Magyar bélyegeket; — Konfekcionálásra is alkalmas régi és modern kézimunkákat; — Hatszemélyes Unipress kávéfőzőt; — Kétszemélyes turista kávéfőzőt; — Telefonállványt; — 55 cm hosszú, barna, valódi hajból készült pepit; — Az Ezermester 1957—1981. közötti példányait; — Kétrészes, vízhatlan horgászruhát, magas termetre; — Eredeti Levi's márkájú férfi lovaglónadrágot; — Fehér színű, férfi vászonnadrágot; — 260 darabos, értékes szappangyűjteményt, egy tételben; — Jó állapotban levő sezlont; — Kempingágyat.

CSERÉLNEK: Nagy turmixgépet vagy fürdőszobamérleget gyümölcsprésre; — Magyar bélyegeket magyar képes és forgalmi bélyegekre (100-as kötegben) vagy törzskönyvezett kiskutyára; — Táska villanyvarrógépet (kifogástalan állapotban) nagyméretű falitükörre; — Bélyegeket érdekes borítékokra és képeslapokra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tetetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KRIMIVITA

TEJSZÍNHAB A KÁVÉ TETEJÉN

A krimiirodalom és film: világjelenség. A jó cirkuszműsorok mellett a szórakoztatás legjobb eszközei. Tagadom, hogy a krimik elterjedése károsan hat az ifjúságra vagy ránk, felnőttekre. Módomban áll az osztrák, szlovák és szovjet tévéműsorok megtekintése és elmondhatom, minden csatornának megvan a napi krimije. Olyan ez, mint a tejszínhab a kávé tetején.

Aki huligán verekedővé vált, az nem a kaland- és bűnügyi filmek következtében lett azzá, hanem — szerintem — társadalmi és családi körülményei miatt.

Ne akarjon minket senki a maga maradi nézeteivel mimózákká, széplelkekké, különös anyagból valókká átgyúrni. Jogunk van a krimihez! Elvárjuk, hogy a tévé naponta sugározzon ilyen műsort, főként az esti órákban, hogy a napi munka után meglegyen a könnyű és jó szórakozásunk.

Azt javaslom, edződjenek meg a krimi ellenségei.

Király Imre
nyugdíjas
Győrszentiván

TÜCSÖK és BOGÁR

A felvételek Budapesten, a Magyar Népköztársaság fővárosában — pardon: at Budapest, Capital of the Hungarian People's Republic — készültek.

(A Curia és a Károlyi Mihály utca sarkán fotózta Metzler Ottó)

Szénával etessük a friss füvet!

És, ha a friss fűnek történetesen szalmára van gusztusa?

(A Képes Újságban találta Ruha Lajos)

— Az idegen filmek vetítése programban április 21-én, kedden, és 28-án, kedden 16—18 óráig szovjet nyelvű filmvetítés lesz a Csepeli Klubházban. 21-én az Ellopták a hangomat, 28-án, a Luxustutajon című film van műso-

Később majd sor kerül észak- és dél-amerikai nyelvű filmek vetítésére is.

(A Magyar Nemzetből nyírta Koltai György)

Előfordulhat, hogy néhány forduló múlva minden a feje tetejére áll, mert lehet, hogy aki most a kiesésért küzd, az nagy hajrával előrébb rukkol a tabellán, míg

Helyes, szenvedjen meg érte, aki ki akar esni!

(A Népsportban találta Bognár Csaba, kecskeméti olvasónk)

utána moss fogat.)
IV. Az étkezések között ne egyél.
V. Kerüld a zsíros ételeket.

Ez könnyű!

(Az RTV újság táplálkozási tízparancsolatában fedezte fel Diósu Gyula, pécsi olvasónk)

Lesz AMO!

Ez évi 12. számunkban jelent meg Kocsis Sándorné levele, melyben a hiánycikké vált AMO mosóporról írt. Alább közöljük a Győr-Sopron Megyei Tanács Kereskedelmi Felügyelőségének válaszát:

Az AMO mosóport a Növényolajipari és Mosószergyártó Vállalat nyírbátori gyáregysége gyártja. A gyárral megyénkben a Kisalföldi Fűszért Vállalat áll közvetlen kapcsolatban, illetve e vállalat rendeli meg az AMO mosóport. A Kisalföldi Fűszért 1987. I. negyedévi megrendelését a nyírbátori gyáregység nem igazolta vissza csomagolóanyaggondok miatt. Az AMO mosópor doboza ugyanis fogott, így új, jobb minőségű doboz gyártására kötelezték a vállalatot. Az új csomagolóanyag elkészült és a boltokban folyamatosan kapható lesz újra az AMO mosópor.

Dr. Kertai János
felügyelőségvezető

NEM FANTOMMEGÁLLÓ

Ez évi 11. számunkban „Fantommegálló" címmel jelent meg panaszos levél, melyre az illetékestől az alábbi választ kaptuk:

A cikkben jelzett megálló ideiglenesen sem volt megszüntetve, jelenleg is üzemel. (A 33-as buszról volt szó, amely az Orczy teret elhagyva a Kőbányai úton csak az SZTK-nál állt meg legközelebb, hiába jelezte időben leszállási szándékát a panaszos. A szerk.)

A mulasztás kizárólag a járművezetőt terheli. A személyét sajnos, pontos adatok hiányában nem tudtuk megállapítani. Az okozott kellemetlenségért ezúton kérjük kedves utasaink szíves elnézését.

Kiss József
BKV
Sajtó- Prop. szolg. vezető

MINDEGY

című rejtvényünk megfejtése:

— Ugyan apu, mit számít az. Minden helyen ugyanazt tanuljuk.

200—200 forintot nyert:

Németh László, Meggyeskovácsi, Rákóczi u. 13., 9758.
Meiszterics János, Barcs, Béke u. 2., 7570.
Bajai Rita, Budapest, Szabolcska M. u. 10/B., 1114.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

TRIBÜN

Az ólomsúly világbajnoka elmegy az orvoshoz:
— Súlyos panaszom van. Nem tudok enni, nincs étvágyam.
— Lássuk, mit ebédelt ma?
— Megettem három kiló marhahúst lesütve, krumplival, uborkával, fél fazék káposztafőzelékkel, két kiló narancsot és két liter tejet.
— Hát akkor nem csodálom, hogy nincs étvágya. Ilyen ebéd után...
— Hiszen éppen ez az. Hogy már előtte sem volt.

***

Hirdetés egy tiroli kispálya kerítésén:
— *...a mérkőzés pontosan 12 órakor kezdődik. Ha ebben az időpontban esik az eső, akkor 10 órakor kezdünk.*

Két skót turista érdeklődik a vezetőnél:
— És mi történik, ha lavinába kerülünk?
— Ó, akkor rögtön jönnek a bernáthegyi kutyák a gyógyszerrel és a rummal.
— Na és mibe kerülne ugyanez lavina, kutya és gyógyszer nélkül?

***

Lew Alcindor, a kitűnő kosárlabdázó szemüveget kapott.
— *Remek dolog — lelkendezett. — Amióta hordom, egész sereg régi ismerőssel találkoztam, akiket már évek óta nem láttam.*

***

A versenybíró elővessi az országúti kerékpárost.
— Magát diszkvalifikálnunk kell. Láttuk, amint egy teherautóba kapaszkodott.
— Igen kérem. A sofőr megkért, hogy toljam egy kicsit.

(p. p.)

KISAUTÓ

– Hányszor kértelek, hogy ne itt mosd a kocsit?!

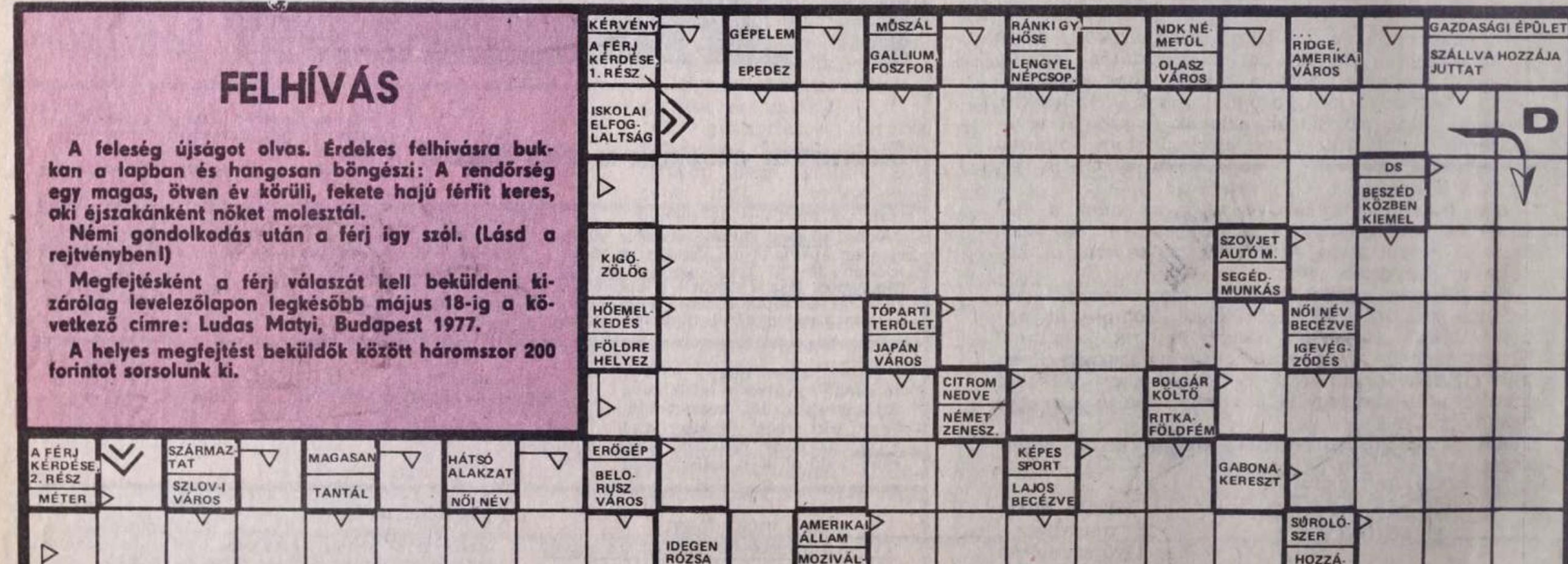
FELHÍVÁS

A feleség újságot olvas. Érdekes felhívásra bukkan a lapban és hangosan böngészi: A rendőrség egy magas, ötven év körüli, fekete hajú férfit keres, aki éjszakánként nőket molesztál.

Némi gondolkodás után a férj így szól. (Lásd a rejtvényben!)

Megfejtésként a férj válaszát kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 18-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

STRIGULA

DALLOS JENŐ:

BRINGA

KERÉKPÁRÓT

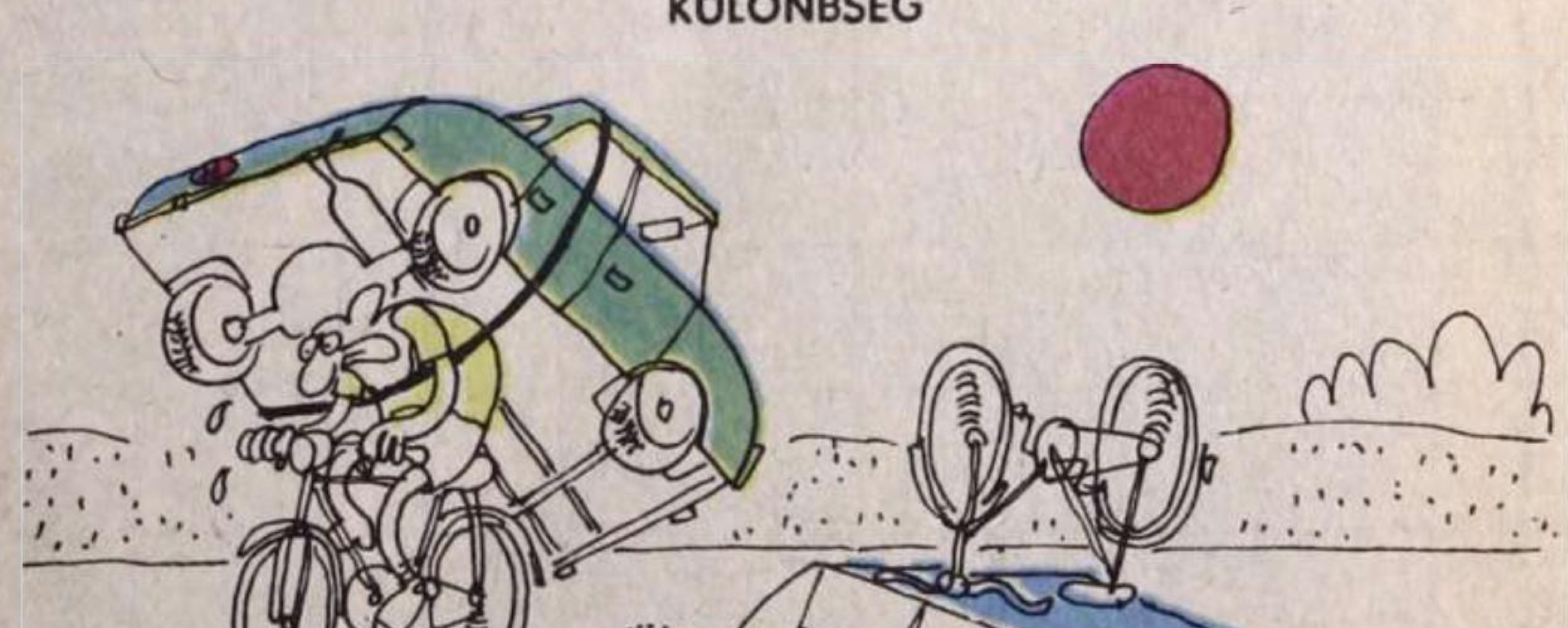

KINŐTT BICAJ

TÚLNYOMÁS

KÜLÖNBSÉG

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-19
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611

TIMÁR GYÖRGY–HEGEDŰS ISTVÁN:

MAI SZEMMEL

– Külön kabin van benne a lovasfogatnak, érdemes volna lízingelni . . .

– Hiába közművesíteném, azt mondják, rontja a városállam képet.

– Tételek nagy tételben eladók . . .

– Úgy nézem, tovább romlottak a cserearányaink . . .

– Mondja, Tiborc szaki, maga miből ér rá ennyit panaszkodni?

– Ugyan, mit játssza az eszét, Wellington? Ha egyszer mondom, hogy nekünk a döntetlen is megfelelne!